

Przewycięzanie kryzysu gospodarki najpilniejszym zadaniem partii

Zagajenie tow. Wojciecha Jaruzelskiego • Referaty Biura Politycznego KC i rządu • Prace w dziewięciu zespołach problemowych

WARSZAWA (PAP)

22 bm. w Warszawie rozpoczęło się VIII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Obradom przewodniczył sekretarz KC PZPR Wojciech Jaruzelski.

Na porządku dziennym:

• referat Biura Politycznego KC „O konsekwentną realizację Uchwały IX Zjazdu PZPR w dziele przewycięzania kryzysu, wdrażania reformy gospodarczej oraz umacniania sprawiedliwości społecznej”;

I sekretarz powiedział, że obecne Plenum poświęcone jest zadanom Instancji i organizacji partyjnych w sferze gospodarczej. Członkowie centralnych władz partyjnych otrzymali przed obradami szereg materiałów, w szczególności ci tezy do dyskusji przed VIII Plenum opracowane przez Wydział Ekonomiczny Komitetu Centralnego, raport o stanie gospodarki polskiej w końcu roku 1981 przygotowany przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów i również przygotowany przez Komisję Planowania program przewycięzania kryzysu i stabilizowania gospodarki. Przekazano im tak że informacje o dotychczasowej realizacji Uchwały Programowej IX Zjazdu PZPR w części ekonomicznej opracowaną przez Wydział Ekonomiczny KC. Wreszcie, zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami o potrzebie rozliczania na każdym Plenum Komitetu Centralnego uchwały podjętej na poprzednim plenarnym posiedzeniu, towarzyszącej pełnej informacji o realizacji uchwały VII Plenum; synteza tej informacji opublikowana była w środowym numerze „Trybuny Ludu”. Wojciech Jaruzelski wyraził pogląd, że członkowie najwyższej instancji partyjnej otrzymali tym razem dużą ilość materiałów wyświadczeń, które niewątpliwie ułatwią przygotowanie się do obrad plenarnych, stanowiąc źródło dość bogatej wiedzy o naszej sytuacji gospodarczej.

Ponadto członkowie władz centralnych udzieliли pismem odpowiedzi na pytania skierowane do nich w związku z tematem obecnego Plenum. Wasze opinie, towarzysze, zostały w możliwym stopniu wykorzystane przy opracowaniu referatów i projektu uchwały — stwierdził Wojciech Jaruzelski — innym zostanie nadany roboczy bleg.

Elementem przygotowania Plenum były również: narada I sekretarza 207 zakładowych komitetów partii, z którymi Komitet Centralny utrzymuje bezpośredni kontakt i wreszcie spotkanie seminaryjne członków i zastępców członków Komitetu Centralnego, Centralnej Komisji Rewizyjnej i Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej.

I sekretarz KC zaproponował porządek obrad, w tym po referatach — pracę w zespołach problemowych. Z inicjatywy pracy w takim trybie, tzn. w zespołach, wyszli członkowie Komitetu Centralnego w czasie spotkania seminaryjnego. Praca w zespołach pozwolił szerzej, głębiej przyswoić interesujące nas

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Skład Rady Socjalno-Gospodarczej przy Sejmie PRL nadal sprawą otwartą

Potrzebni są ludzie najrozsądniejsi cieszący się prestiżem i szacunkiem

WARSZAWA (PAP)

22 bm. sejmowe Komisje: Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów, Prac Ustawodawczych oraz do Spraw Samorządu Pracowniczego. Przedsiębiorstw rozpatrzyły projekt listy przedsiębiorstw i organizacji, które mają dokonać wyboru kandydatów na członków Rady Socjalno-Gospodarczej przy Sejmie PRL. Jak wiadomo — Sejm podjął w końcu ub. m. uchwałę w sprawie utworzenia tej rady.

Poc. Zbigniew Gerlach (PZPR, okr. wyb. Skierniewice), który przewodniczył zgromadzeniu się tej komisji, przedstawił założenia, jakimi kierowała się ona układając wspomnianą listę. W myśl tych założeń, w składzie pierwszej rady — a jej właśnie do wyłonienia ma się dokonać — zdecydowano, że większość stanowić powinni robotnicy i rolnicy. Wyraźnie widoczny pogląd o celowości tego, by członkowie rady wywodzili się z innych przedmiotów niż te, które w gronie swych pracowników mają już posia.

Na sali obrad podczas VIII Plenum KC PZPR

Posiedzenie Egzekutywy KW PZPR w Katowicach

• Ocena sytuacji społeczno-zawodowej • Praca w środowiskach nauki i oświaty

Wczoraj odbyło się w Katowicach posiedzenie Egzekutywy KW PZPR, któremu przewodniczył sekretarz KW PZPR tow. Lucjan Gajda. Przedmiotem obrad była analiza sytuacji społeczno-zawodowej w województwie z uwzględnieniem stanu dyskusji nad przyszłością ruchu związkowego oraz kierunki i metody pracy w organizacjach partyjnych nauki, szkolnictwa wyższego i oświaty.

Podczas dyskusji podkreślano, iż w toku wdrażania reformy gospodarczej ulega skomplikowaniu sytuacja socjalna pracowników. W większości zakładów niewystarczająco okazuje się fundusz socjalny, co spowoduje ograniczenia lub uniemożliwi wręcz np. wypocznik urlopowy pracowników. Zwracano również uwagę na niebezpieczeństwo pogorszenia się stanu zdrowotności dzieci, gdyż zakłady nie mają środków na organizację kolonii zdrowotnych. Część potrzeb socjalnych była zwykle zaspokajana ze środków związkowych. Tym

większego znaczenia nabiera więc dyskusja o przyszłości ruchu zawodowego, choć dość powszechny jest pod tym względem nastrój wyekwiwania i bierności. Do dyskusji przystąpił dotąd głównie aktyw partyjny, w niewystarczającym stopniu włączyli się do niej działacze gospodarczy.

Za niezbędne uznano utworzenie ośrodka badania opinii publicznej. Wyniki badań i dokonywane prognozy powinny służyć władzom pomocą w podejmowaniu najsłuszniejszych, akceptowanych społecznie decyzji. W wyniku tej części dyskusji oraz w myśl przedłożonego wcześniej materiału Egzekutywa KW PZPR zobowiązała Wydział Spraw Socjalno-Zawodowych KW do opracowania konkretnych wniosków do pracy partyjnej.

Egzekutywa zatwierdziła również do realizacji — po wprowadzeniu poprawek — kierunki i metody pracy w organizacjach partyjnych środowisk nauki i oświaty. D.O.

Odznaczenia dla kombatantów

Z okazji trwającego obecnie Miesiąca Pamięci Narodowej oraz Dnia Kombatanta odbyło się wczoraj w sali Filharmonii Śląskiej spotkanie członków ZBoWiD z woj. katowickiego. Przybyli na nie przedstawiciele 42-tysięcznej rzeszy kombatantów zasłużonych w walce z najeźdźcą hitlerowskim oraz o utrwalanie władzy ludowej. Także i to katowickie spotkanie było dla jego uczestników nie tylko chwilą zadumy nad przeszłością, ale i wojny i okupacji, lecz również zamyśleniem o przyszłości środowiska kombatantskiego uczestniczenia w wyprawach do kraju z kryzysu.

Podczas uroczystego spotkania, w którym uczestniczyli wojewoda katowicki gen. Roman Paszkowski, szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego gen. Jan Łazarczyk, prezes WK ZSL Marian Karasek, przewodniczący WK SD Jerzy Jóźwiak; 145 zasłużonych kombatantów udekorowano Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski.

Zakończenie Zjazdu SPD Ostre kontrowersje wokół eurorakiet

MONACHIUM (PAP)

W przedostatnim dniu obrad zjazdu SPD w Monachium wybrał nowe władze partii. Przewodniczącym zachodniemieckiej partii socjaldemokratycznej został ponownie — Willy Brandt, a wiceprzewodniczącym: kanclerz Helmut Schmidt oraz dotychczasowy premier Niderlandów Północnej-Westfalii — Johannes Rau. Rau zastąpił na tym stanowisku Hansa-Jürgena Wischniewskiego, który zgodnie z planami reorganizacji gabinetu ma objąć funkcję ministra stanu w urzędzie kanclerskim.

Oklaskami przyjęli delegaci propozycję Brandta, aby nie kandydował tym razem do prezydium partii szef frakcji SPD w Bundestagu — Herbert Wehner, ciesząc się w tym czasie tego gremium w charakterze „stałego doradcy”.

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Posiedzenie Rady Wojskowej OWP

100 ofiar izraelskiego ataku na Liban

BEJRUT (PAP)

W wyniku zmasowanego ataku lotniczego Izraela zginęło 100 osób, w większości cywili. Samoloty agresora zbombardowały obozy palestyńskie w pobliżu Bejrutu i Sajdy. Według źródeł palestyńskich w naloce brało udział 60 myśliwców bombardujących produkcję amerykańskiej typu „F-15s” i „F-16s”. W czasie tej akcji doszło do bitwy powietrznej między samolotami izraelskimi i syryjskimi, w której Syryjczycy stracili dwie maszyny a agresor jedną.

Atak izraelski stanowił jawne pogwałcenie rozejmu osiągniętego w sierpniu ub. roku po inwazji izraelskiej na Liban. W związku z atakiem lotniczym rząd Libanu wniosł skargę do Rady Bezpieczeństwa.

Przywołano Organizację Wyzwolenia Palestyny, Jaser Arafat zwołał nadzwyczajne posiedzenie rady wojskowej OWP w związku ze środowiskiem, atakiem lotniczym izraelskim na obozy uchodźców palestyńskich w Libanie.

Dyplomaci arabscy w ONZ rozważają propozycję Syrii, przewidującą unieważnienie przez Zgromadzenie Ogólne NZ rezolucji z 1948 r. o przejęciu Izraela do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

1 osoba zginęła, kilkadziesiąt rannych

Eksplozja w Paryżu

W samym centrum Paryżu, na ulicy Marbeuf, która wychodzi na Pola Elizejskie, eksplozją w kilka minut po godzinie 9. cz. p. ładunek wybuchowy, podłożony w zaparkowanym samochodzie. Jedna osoba zginęła a kilkadziesiąt zostało rannych, w tym kilkanaście zatrzymanych w szpitalach. Wybuch nastąpił w kilka minut po godzinie 9. cz. p. po godzinie rozpoczęcia pracy w biurach. W momencie panuje opinia, iż gdyby stało się to kilka minut wcześniej, liczba ofiar w ludziach byłaby nie do wyobrażenia. Do zamachu cała ulica przypomina rumowisko, a w promieniu 300 metrów nie można dostrzec żadnej całej szyby.

Samochód z 40. a może nawet 50 kilogramami ładunku wybuchowego zaparkowany został przez niezidentyfikowanego mężczyznę przed budynkiem, w którym mieściła się redakcja libańskiego tygodnika „Al Watan Al Arabi”.

Reakcja władz francuskich była szybka: zastępujący nieobecnego premiera minister Gaston Defferre potępił sprawców zamachu, którzy — jak stwierdził — „nie mają się powołać do przelania krwi na terytorium francuskim wyrównując porachunki, z którymi Francja nie ma nic wspólnego”. Minister poinformował, że rząd francuski postanowił uznać za osobę niepokładane dwóch akredytowanych w Paryżu dyplomatów syryjskich.

Wspólny komunikat polsko-węgierski — czyt. str. 2

Kooperacja PRL-CSRS w produkcji autobusów i ciągników

WARSZAWA (PAP)

Realizując ustalenia ze spotkania przywódców partii oraz przewodniczących Polsko-Czechosłowackiego Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej z kwietnia br. — w Polsce przebywa delegacja federalnego ministerstwa ogólnego przemysłu maszynowego CSRS pod przewodnictwem ministra Pavla Bahyla.

Czechosłowaccy goście przeprowadzili plenarne rozmowy z ministrem hutnictwa i przemysłu maszynowego Zbigniewem Szalajdą oraz polskimi ekspertami. Treścią tych rozmów było m. in. omówienie udziału Czechosłowacji w rozbudowie zdolności produkcyjnych oraz wykorzystaniu wspólnych mocy wytwórczych w niektórych zakładach przemysłu motoryzacyjnego, w tym również wznowienia kooperacji przy produkcji autobusów. Przedyskutowano także szczegółowy harmonogram bieżącej współpracy w przemyśle ciągników rolniczych.

ZAPROSZENIE NA 1-MAJOWY POCHÓD

W nastroju obywatelskiej refleksji

Tylko tydzień dzieli nas od Święta Pracy — tradycyjnego spotkania robotników, rolników, ludzi nauki i techniki — słowem: wszystkich ludzi pracy — na tradycyjnych pochodach i manifestacjach, a później — na licznych imprezach kulturalnych i sportowych. Międzynarodowy dzień solidarności klasy robotniczej ma u nas bogatą, szczerą tradycję, a uczestnicząc w nich w roku bieżącym manifestować będziemy także naszą wolę odbudowy jednolitego społeczeństwa wokół najistotniejszych dla całego narodu spraw.

W woj. katowickim już od dłuższego czasu działa społeczny Komitet Obchodów Majowego Święta, który rocznie koordynuje i przygotowuje bogaty program manifestacji, wieców, pochodów i imprez we wszystkich miastach regionu. Pierwsze posiedzenie Wojewódzkiego Komitetu Obchodów w Bielsku-Białej odbyło się w środę 21 bm. Omówiono plan przygotowań do godnego uczczenia 1. Maja. Natomiast, w czwartek 22 bm. na posiedzeniu analogicznego Komitetu Obchodów w Częstochowie przedyskutowano plan imprezy na terenie województwa. Zakładano ideowo-ogólnego święta przedstawili na tym posiedzeniu I sekretarz KW partii tow. Władysław Jonkisz, podkreślając, iż przebiegać będzie w nastroju obywatelskiej refleksji i troski o wspólne sprawy całego społeczeństwa polskiego. W Częstochowie regionalna akademicka 1-majowa odbędzie się 29 kwietnia w sali Filharmonii, natomiast tradycyjny pochód w dniu 1. Maja przemarszeruje przed trybuną honorową w al. Zawadzkiego, na której znajdzie się wydelegowani przez kolektywne załogiowe najpełniej i najbardziej zasłużeni pracownicy z całego województwa, weterani walk o wyzwolenie społeczne i narodowe, przedstawiciele władz politycznych i administracyjnych.

- Londyn zapewni o zdecydowaniu na interwencji
- Buenos Aires gotowe do obrony

W najbliższych godzinach zwrot w sporze brytyjsko-argentyńskim

BUENOS AIRES, WASHINGTON, LONDYN (PAP)

W trzy tygodnie po zajęciu przez argentyńskie siły zbrojne Wysp Falklandzkich (Malwinów), wzrosła napięcie w stosunkach między Argentyną i Wielką Brytanią, która — jak wynika z ponawianych przez władze londyńskie zapewnień — jest zdecydowana na interwencję militarną, aby odzyskać archipelag, zagarnięty przez Anglików w roku 1833.

Postawienie od piątku 23 bm. w stan pogotowia brytyjskiej floty skierowanej w rejon Falklandów, w dniu 24 bm. w tym czasie się ona w polu rażenia argentyńskiego lotnictwa wojennego, dowodził powagi aktualnej sytuacji w tym rejonie. Wprawdzie przedstawiciele rządu i kół wojskowych w Londynie zapewniali, iż dowództwo floty zgodnie z otrzymanymi rozkazami ma unikać walki z Argentyńczykami.

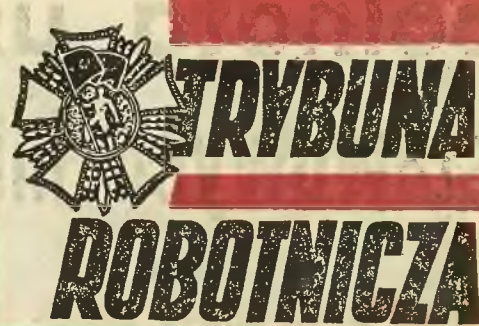
Ze swej strony Argentyna nieustannie umacnia swój garnizon i system obronny na archipelagu. W czwartek 22 bm. na Falklandy przybył prezydent, członek junty wojskowej, dowódca sił lądowych gen. Leopoldo Fortunato Galtieri, na inspekcję rozlokowanych tam wojsk i zapoznanie się z przygotowaniem do odparcia ewentualnej interwencji brytyjskiej.

W kołach argentyńskich Marynarki Wojennej ocenia się, że „próba zdobycia przez brytyjską flotę Malwinów siłą będzie z jej strony samobójstwem”.

Evenementem było dopłynięcie we wtorek 20 bm. do Puerto de Las Islas Malwinas (dawnej Port Stanley) dwu argentyńskich statków handlowych, które przywoziły tam m. in. towary przeznaczone dla garnizonu wojskowego. Statki te naruszyły 200-milową strefę wojenną, ustanowioną wokół archipelagu przez Wielką Brytanię po tymczasowym konflikcie. Natomiast w środę 21 kwietnia argentyński samolot rozpoznawczy typu „Boeing 707” (nieuzbrojony)

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Akademia w Moskwie
w 112 rocznicę urodzin W. Lenina

ZSRR potwierdza gotowość konstruktywnego dialogu z USA

MOSKWA (PAP)

22 kwietnia narady Związku Radzieckiego i krajów socjalistycznych, ludzie pracy i siły postępowe świata uroczystie obchodzą 112 rocznicę urodzin Włodzimierza Lenina — założyciela partii bolszewików, twórcy pierwszego w świecie państwa socjalistycznego, przywódcy światowego proletariatu.

Centralna akademicka poświęcona leninowskiej rocznicy odbyła się 22 bm. w Kremlo-wskim Pałacu Zjazdów. Przybyli przewodnicy pracy i nowatorzy produkcji, pracownicy kultury i nauki, weterani partii i ruchu rewolucyjnego, przedstawiciele organizacji partyjnych i społecznych, komanau, żołnierze i oficerowie radzieckich sił zbrojnych oraz goście zagraniczni.

Burliwymi oklaskami witają zebrani wchodzących na salę Leonida Breżniewa i innych przywódców radzieckich. Akademię otworzył członek Biura Politycznego KC KPZR, I sekretarz moskiewskiego miejskiego komitetu KPZR Wiktor Griszyn.

Referat „Leninizm niewyczerpanym źródłem rewolucyjnej energii i twórczości mas” wygłosił członek Biura Politycznego KC KPZR, przewodniczący Państwowego przy Radzie Ministrów ZSRR Jurij Andropow.

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

salę Leonida Breżniewa i innych przywódców radzieckich. Akademię otworzył członek Biura Politycznego KC KPZR, I sekretarz moskiewskiego miejskiego komitetu KPZR Wiktor Griszyn.

Referat „Leninizm niewyczerpanym źródłem rewolucyjnej energii i twórczości mas” wygłosił członek Biura Politycznego KC KPZR, przewodniczący Państwowego przy Radzie Ministrów ZSRR Jurij Andropow.

Mówca zwrócił uwagę, że problem udziału mas w zarządzaniu państwem i sprawy demokracji socjalistycznej są przedmiotem ostrej walki ideowo-politycznej. Ostatnio ekspluatację się np. tezę o pluralizmie jako o nieodłącznej cesze demokracji. J. Andropow podkreślił, że w każdym społeczeństwie występują różne nie zawsze zbieżne

Ustalenia Komitetu Wykonawczego RWPG

Rozszerzenie współpracy przy produkcji towarów rynkowych

MOSKWA (PAP)

W dniach 20—22 kwietnia w Moskwie obradowało 103 posiedzenie Komitetu Wykonawczego Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. W posiedzeniu wzięli udział przedstawiciele krajów RWPG w Komitecie Wykonawczym, wicepremierzy: Bułgarii — Andriej Łukanow, CSRS — Rudolf Rohrzec, Kuby — A. Esquivel, Mongolii — Mjataan Pelczin, NRD — Gerhard Weiss, Polski — Zbigniew Madej, Rumunii — Nicolae Constantiu, Węgier — József Marjai, Wietnamu — Huynh Tan Phat, ZSRR — Nikołaj Talyzin. W obradach Komitetu Wykonawczego uczestniczyli stały przedstawiciel SFRJ przy RWPG. W posiedzeniu wzięli udział sekretarz Rady Nikołaj Fieddiejew. Obradom przewodniczył przedstawiciel WRL, József Marjai. Komitet

Wykonawczy rozpatrzył materiały, które zostaną przedłożone XXXVI sesji RWPG.

Rozpatrzone projekty programu koordynacji planów narodowo-gospodarczych krajów RWPG na lata 1986—1990.

Na podstawie wysuniętych przez partie komunistyczne i robotnicze zadań pełniejszego zaspokojenia zapotrzebowania ludności krajów RWPG na towary przemysłowe powszechnego użytku, Komitet Wykonawczy zaakceptował przedkładać zmierzające do dalszego rozwoju współpracy w tej dziedzinie.

Przewodniczący Komisji Planowania Rady Ministrów PRL, wicepremier Zbigniew Madej, który uczestniczył w 103 posiedzeniu Komitetu Wykonawczego RWPG spotkał się 21 bm. z przewodniczącym Państwowego Komitetu Rady Ministrów ds. Planowania, wicepremierem Nikołajem Bajbakowem.

Polsko-radziecki kontrakt w przetwórstwie
metali nieżelaznych

Z dostarczonych surowców wytworzymy atrakcyjne wyroby

MOSKWA (PAP)

Konkretnymi rozważaniami we współpracy przemysłowej owocują już porozumienia wynikające z przeprowadzonych w marcu br. w Moskwie rozmów partyjno-państwowych delegacji PRL i ZSRR oraz podjętych w ślad za nimi ustaleń między poszczególnymi resortami gospodarczymi Polski i Związku Radzieckiego.

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Do urządzeń w galwanizerniach

Amerykanki zakupili polską licencję

Amerykańska firma E. L. Cabral zakupiła polską licencję na metodę i urządzenia do oczyszczania ścieków w galwanizerniach opracowaną w Instytucie Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie. Umowa podpisana została na okres 10 lat i przyniesie Polsce kilkaset tysięcy dolarów dochodu. Jeszcze w tym roku polska metoda zostanie zastosowana w kilkudziesięciu galwanizerniach w Stanach Zjednoczonych. Dzięki niej ze ścieków pogalwanizowanych można usunąć trujące związki chemiczne, odzyskując jednocześnie cenne pierwiastki takie jak: srebro, miedź, cynk, kadm, chrom i nikiel.

Wspólnota ustroju i podstawowych interesów

Zbiorowe bezpieczeństwo nie może być oparte na sile militarnej

Przewycięzanie kryzysu gospodarki

du i Usług Urzędu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej, celowo umożliwienia klientom zaopatrzenia się w mięso i wędliny dopuszcza się realizację zamówień zaopatrzeniowych na mięso i jego przetwory na maj już od 2 kwietnia br.

du i Usług Urzędu Wojewódzkiego w Bielsku-Białej, celowo umożliwienia klientom zaopatrzenia się w mięso i wędliny dopuszcza się realizację zamówień zaopatrzeniowych na mięso i jego przetwory na maj już od 2 kwietnia br.

O KONSEKWENTNA REALIZACJĘ UCHWAŁY IX ZJAZDU PZPR

PODSTAWOWE ZAMIERZENIA RZĄDU W DZIEDZINIE GOSPODARCZEJ

Referat Rady Ministrów, wygłoszony przez wicepremiera
tow. JANUSZA OBODOWSKIEGO

Referat Biura Politycznego KC wygłoszony przez tow. MARIANA WOŹNIAKA

(Skrót)

Zgodnie z Uchwałą IX Zjazdu PZPR, przed partią i całym społeczeństwem zostały postawione w sferze społeczno-gospodarczej trzy najważniejsze zadania: przewyższenie kryzysu i ustabilizowanie gospodarki; wdrożenie do praktyki kompleksowej reformy gospodarczej oraz umacnianie socjalistycznych zasad sprawiedliwości społecznej. Te trzy zadania programu społeczno-gospodarczego IX Zjazdu stanowią jedność, która integralnie związana jest z linią socjalistycznej odnowy, z umacnianiem socjalizmu w Polsce i tworzeniem warunków do zrównoważonego i ustabilizowanego rozwoju.

Obecnie, w dziewięć miesięcy po Zjeździe, stoją przed nami problemy i zadania trudniejsze niż w dniach Zjazdu.

Na zjawiska kryzysowe w naszej gospodarce wywołane z błędów w polityce gospodarczej lat 70-tych, przejawiające się w głębokich dysproporcjach strukturalnych, szczególnie w handlu zagranicznym oraz wysokim zadłużeniu kraju, nałożyły się napiecia społeczne, strajki i akcje protestacyjne organizowane świadomie przez przeciwników socjalizmu kryjących się za parawanem NSZZ „Solidarność”. Fala strajków dezorganizujących produkcję, gwałtowny spadek wydobywa węgla, spadek wydajności pracy w całej gospodarce załamały w 1981 roku produkcję przemysłową. Zmniejszenie eksportu, w tym szczególnie węgla, z braku którego utraciliśmy kilkaset milionów dolarów, uniemożliwiło zakup niezbędnych dla przemysłu surowców na rynkach światowych. Przy spadku produkcji i dostaw dokonane pod presją podwyżki płacowe całkowite zrujnowały równowagę rynkową.

W rezultacie, ze spadku dochodu narodowego w roku 1979 o 2,3 proc. a w 1980 o 6,0 proc., doszliśmy w 1981 r. do przesłaj 13 proc. To już nie był kryzys strukturalny — to było pełne załamanie gospodarki.

Dla osłabienia państwa socjalistycznego i gospodarki zaatakowały kadre kierownicze różny szczebel, stosując wszystkie możliwe chwyt dla wymiany na ludzi uległych ekstremie „Solidarności”, a przecież to już nie chodziło o związek zawodowy, o dobro społeczeństwa, o miarę przedostatni akt przed zburzeniem wszelkich struktur socjalistycznego państwa połączony z atakiem na partię w zakładach pracy i próba jej wyprzedzenia.

Do powyższego trzeba dodać, że to nie 13 grudnia przestąpiły Złoty, ale o wiele wcześniej, gdyż z jednej strony byliśmy ekonomicznie osłabieni a więc niewiarygodni — z drugiej zaś stawaliśmy się karcą przetargową w polityce Zachodu.

Trzeba niestety te fakty przypominać, gdyż wówczas głębiej ujawniały się przewroty, wdrożenia stanu wojennego, który umożliwił zahamowanie rozpadu państwa. Mając taki bilans w okresie poprzedzającym 13 grudnia, nie można oczekiwać cudu. Czekając na olbrzymią pracę i nikt poza nami tego nie wykona.

Proces poprawy zapoczątkowany

Wyniki I kwartału br. świadczą, że zapoczątkowany został trudny proces poprawy w gospodarce, chociaż przed nami odwrócenie sytuacji — odwrócenie z sytuacji surowcowo-materiałowej, jak i niedojrzałości z osłabieniem wielomiesięcznych działań anarchyjnych.

Główne cechy obecnej sytuacji gospodarczej to fakt, iż jeszcze produkcję nie osiągamy ub. roku produkcji z I kwartału Zachodu, na import z Zachodu, to jednak z miesiąca na miesiąc produkcja przesuwa się do przodu, aktywizuje się działalność gospodarcza wielu dziedzin przemysłu i drobnej wytwórczości, zahamowane pogiębanie się globalnego kryzysu w gospodarce narodowej.

2. W rolnictwie trudności działań nadal, mimo wielu rzeczy ze strony rządu na rzecz wzrostu produkcji i pogłębienia jej opłacalności. Szczególnie niepokoi nadal niski skup zboża. Pozytywnie natomiast należy ocenić wzrost karmy zwierzy wołowego, mleka i jaj.

3. Pomoc Związku Radzieckiego i innych krajów socjali-

stycznych zasila wydatnie naszą gospodarkę w najbardziej niezbędne surowce i gotowe wyroby; organizowane są nowe powiązania kooperacyjne, które umożliwiają pracę setkom zakładów produkcyjnych.

4. W rezultacie aktywizacji produkcji eksportowej, wartość eksportu w marcu po raz pierwszy wykazała wzrost w porównaniu do oku ubiegłego i to zarówno do krajów socjalistycznych jak i kapitalistycznych. Import z krajów socjalistycznych także wzrósł, a spadek importu z krajów kapitalistycznych jest w marcu nieco łagodniejszy niż w poprzednich miesiącach.

5. Na rynku wewnętrznym odczuwa się nadal wiele braków, które są rezultatem niewystarczającej podaży i ogromnego popytu; w niektórych jednak segmentach rynku sytuacja jest stabilizująca. Zaopatrzenie kartkowe, jest sprawnie realizowane.

6. Poprawia się stopniowo, chociaż jeszcze niewystarczająco do potrzeb, funkcjonowanie gospodarki komunalnej, zwłaszcza komunikacji miejskiej, transportu publicznego i służb energetycznych i ciepłowniczych w miastach.

Komisja Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia aktualizowany program przewidywania kryzysu.

Z dokumentu tego wynika, że w porównaniu z programem ubiegłorocznym, zaświadczonym na IX Zjeździe, a także przez Sejm, okres wychodzenia z kryzysu może być opóźniony o rok — dwa. Taką jest realna ocena rzeczywistości. Czy możemy jednak założyć, że nie ma szans na szybsze wyjście z kryzysu? Biuro Polityczne KC uważa, iż problem ten wymaga bardzo wnikliwego i wszechstronnego przeanalizowania.

Proponuje ono potraktowanie programu Komisji Planowania jako punktu wyjścia do dalszych prac, zarówno na szczeblu rządowym, jak i we wszystkich przedsiębiorstwach i instytucjach w kraju.

Reforma to przede wszystkim postawy ludzi

Wyjście z kryzysu jest sprawą całego naszego narodu i państwa; wymaga ono zespolenia wszystkich sił społecznych wokół głównych kierunków polityki gospodarczej, do których w najbliższych latach należy zaliczyć:

• kontynuowanie działań nakierowanych na pełniejsze wykorzystanie zdolności produkcyjnych, krajowej bazy surowcowej i zasobów pracy;

• stopniowe osiągnięcie równowagi pieniężno-rynkowej poprzez aktywizację produkcji i dostaw rynkowych oraz odpowiednią politykę dochodową i cenowo-podatkową przy zwróceniu szczególnej uwagi na konieczność ochrony potrzeb społecznych rodzin żyjących w trudnych warunkach materialnych;

• dalsze porządkowanie frontu inwestycyjnego, którego rozmiar przekracza obecne możliwości gospodarki, zaś struktura rzeczowa nie odpowiada aktualnym i przyszłym jej potrzebom;

• stopniowe osiągnięcie równowagi płatniczej poprzez intensyfikację produkcji eksportowej, podporządkowanie polityki importowej potrzebom produkcji oraz racjonalizację importu i inspirowanie szerokiego wdrażania własnych osiągnięć myśli technicznej zapożyczających import;

• zacieśnienie współpracy gospodarczej z ZSR i innymi krajami RWPG, zwłaszcza na odcinku wykorzystania wolnych zdolności produkcyjnych, rozszerzenia powiązań kooperacyjnych — produkcyjnych, wspólnego dokonania niektórych rozpoczętych dawniej inwestycji;

• przywrócenie równowagi w budżecie państwa poprzez dalsze ograniczenia w wydatkach budżetowych oraz zwiększenie jego dochodów w miarę aktywizacji działalności gospodarki.

Najważniejszą dźwignią wychodzenia z kryzysu jest reforma gospodarki. Byliśmy od początku jej oredownikami i inicjatorami i nie może nam zabraknąć sił, wytrwałości i konsekwencji w jej wprowadzaniu. Sprawa reformy życia powinny wszystkie organizacje partyjne. Zdawać sobie powinny sprawę, iż reforma to nie tylko mechanizmy czy struktury, ale przede wszystkim postawy ludzi. To wymaga olbrzymiej pracy poli-

tycznej i kształcenia zarówno fachowców jak i społeczników. Pozytywnie ocenić należy zakończenie procesu legislacyjnego związanego z uchwaleniem przez Sejm w lutym br. podstawowych ustaw regulujących najważniejsze dziedziny funkcjonowania gospodarki.

Reforma przekroczyła już bramy zakładów produkcyjnych, ale nie wolno oczekiwać, iż wdrożenie jej nastąpi szybko i bezkonfliktowo.

Co osiągnęliśmy do tej pory?

• reforma cen zaopatrzenia w żywność umożliwiła prawidłowy rachunek ekonomiczny przy podejmowaniu decyzji, chociaż nowe ceny zaopatrzenia w niektórych surowców nie w pełni pokrywają koszty ich pozyskania;

• dokonuje się porządkowanie kooperacji; zwiększyło się zainteresowanie przedsiębiorstw podejmowaniem produkcji antyimportowej; stopniowo poprawia się gospodarka materiałami;

• przedsiębiorstwa inicjują nowe powiązania w postaci zrzeczeń, poszukując bardziej naturalnych i ekonomicznie uzasadnionych więzów organizacyjnych.

• pobudzona została inicjatywność i przedsiębiorczość, zarówno kierownictw zakładów jak i załóg, rośnie ich samodzielność w rozwiązywaniu trudnych problemów ekonomicznych.

• dobre wyniki przynosi zapoczątkowana w połowie 1981 r. reforma w drobnej wytwórczości. W kształtowaniu rozwiązań reformy gospodarczej jak i proces jej praktycznego wdrażania poważny wkład wniosły instancje i organizacje partyjne.

Wszystko to nie oznacza, że proces wdrażania reformy przebiega bez zakłóceń i trudności. Nie we wszystkich przedsiębiorstwach zespoły ludzi, którzy wdrażają reformy, wykazują się pełną odpowiedzialnością i gotowością do podjęcia trudnych zadań. Wiele nieprawidłowości występuje na odcinku organizowania zrzeczeń. Trzeba jeszcze raz podkreślić, że zrzeczenia dobrodziejne powinny powstawać na podstawie samodzielnego decyzji przedsiębiorstw, zaś zrzeczenia obowiązkowe ograniczyć należy jedynie do przypadków najbardziej niezbędnych, zabezpieczających sterowanie procesami gospodarczymi z punktu widzenia strategicznych celów.

Okresem przełomowym dla przedsiębiorstw będą najbliższe miesiące. Jest to związane przede wszystkim z przejściem na nowy system rozliczeń kredytowo-finansowych z bankiem. Otrzymywanie kredytów z banku uwarunkowane będzie oddaniem posiadanych realnych planów zaopatrzenia, produkcji i sprzedaży oraz realizacją całej ich działalności gospodarczej. Niektóre słabsze przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w trudnej sytuacji, co wymagać będzie okresowych dotacji budżetowych i pomocy zaopatrzeniowej. Mogą to być rozwiązania jedynie na krótką metę. Przedsiębiorstwa muszą jak najszybciej stanąć na własne nogi. Organizacje polityczne na zebrańach ogólnych powinny na tej sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstwa ocenić jej perspektywy i społeczne skutki dla załogi.

Organizacje partyjne w przedsiębiorstwach inspirować powinny prace nad reformowaniem wewnętrznych struktur organizacyjnych i stosowanie nowoczesnych technik zarządzania.

Chodzi jednak o to, aby inicjatywę w tych sprawach pojmować już. Przecież w partii jest ponad 90 tys. inżynierów, tj. 35 proc. ogółu inżynierów w kraju; podobne proporcje dotyczy ekonomistów. Oczekujemy, że te środowiska pierwsze podejmą wyzwanie.

Niezwykle istotne znaczenie polityczne ma sprawa wznowienia działalności samorządu pracowniczego przedsiębiorstw jeszcze w okresie stanu wojennego.

Proces tworzenia samorządów pracownicznych od samego początku nie był pomyślny. W październiku i listopadzie ub. r. odbyły się pierwsze wybory organów samorządowych, znaczna ich część nie przebiegała zgodnie z ustawą sejmową. Wskutek celowych działań ekstremy „Solidarności” do organów samorządowych w wielu przedsiębiorstwach nie dostała się pewna liczba ludzi nieodpowiedzialnych. Część samorządów zaangażowała się nawet w akcje mające na celu usunięcie organizacji partyjnych z zakładów pracy. Przyjęte przez samorządy statuty w znacznej liczbie nie odpowiadały ustawie sejmowej.

Proces tworzenia samorządów pracownicznych od samego początku nie był pomyślny. W październiku i listopadzie ub. r. odbyły się pierwsze wybory organów samorządowych, znaczna ich część nie przebiegała zgodnie z ustawą sejmową. Wskutek celowych działań ekstremy „Solidarności” do organów samorządowych w wielu przedsiębiorstwach nie dostała się pewna liczba ludzi nieodpowiedzialnych. Część samorządów zaangażowała się nawet w akcje mające na celu usunięcie organizacji partyjnych z zakładów pracy. Przyjęte przez samorządy statuty w znacznej liczbie nie odpowiadały ustawie sejmowej.

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

wej. Zebrane doświadczenia nakazują rozpocząć proces tworzenia samorządów pracowniczych niejako od nowa. Sukcesywne uruchamianie działalności samorządu obecnie wiązać się musi również z niektórymi ograniczeniami jego kompetencji.

Samorząd pracowniczy będzie ważnym ogniwem w życiu przedsiębiorstwa, stąd potrzeba działania na rzecz uczestnictwa w jego organach członków partii oraz aktywnego reprezentowania przez nich polityki partii. Na organizacjach partyjnych spoczywać będzie partyna odpowiedzialność za kojarzenie interesów ogólnospołecznych z celami przedsiębiorstwa.

Dzięki górnikom kraj podnosi się z dna ekonomicznego

Ważną drogą przełamywania trudności zaopatrzenia materiałowego jest racjonalne wykorzystanie krajowej bazy surowcowej. Najważniejszą sprawą jest utrwalenie korzystnego trendu wydobywania w górnictwie węglowym. Za wyniki w tej dziedzinie należy górnikom serdecznie podziękować. To dzięki ich ofiarności kraj nasz podnosi się z dna ekonomicznego. Trzeba jednak szukać rozwiązań trwałych, aby pogodzić 8-dniową pracę kopalni ze skróconym czasem pracy górników. Odpowiednie projekty w tym zakresie powinny zostać starannie przeanalizowane z załogami górniczymi.

Konstruując własny system motowacyjny przedsiębiorstwa powinny sprawę oszczędności materiałowych potraktować priorytetowo.

Najwięcej oczekujemy od zaplecza naukowo-badawczego i projektowo-konstruktoryjnego, które także kierować się powinny zasadą samofinansowania i szukać korzystnych dla gospodarki rozwiązań technicznych i technologicznych. Przypomnieć warto, iż w zapleczu naukowo-badawczym przemysłu trudniejszych jest około 115 tys. osób w instytucjach, ośrodkach badawczo-rozwojowych i centralnych laboratoriach. Koszty prac naukowobadawczych w ub. roku wyniosły przeszło 19 mld zł i są niewspółmiernie wysokie do uzyskiwanych efektów.

Dlatego proponujemy aby przy pomocy rzeczoznawców NOT dokonać weryfikacji prowadzonych i zakończonych prac naukowobadawczych, oceniając je przede wszystkim pod kątem możliwości wdrożenia ich wyników do praktyki gospodarczej.

W świetle trudności surowcowo-materiałowych spotęgowanych restrykcjami importowymi ze strony Stanów Zjednoczonych i niektórych krajów NATO, sprawą niezwyklej wagi jest racjonalizacja importu. Zrozumiało to szybko wiele przedsiębiorstw, które często z inspiracji organizacji partyjnych podjęły szerokie działania

Internacjonalistyczna
pomoc krajów
socjalistycznych

Podstawową drogą do przewyższenia trudności płatniczych i żywienia naszej gospodarki jest oczywiście intensyfikacja produkcji eksportowej. Powinna to być trwała orientacja rozwojowa.

Podstawowe znaczenie ma współpraca z ZSR i innymi krajami socjalistycznymi. W trudnej sytuacji kraje te przysyłają nam z internacjonalistyczną pomocą, w tym także bezwarunkową, w programach na przyszłość konsekwentnie włączając się do procesu socjalistycznej integracji gospodarczej. Tylko w pierwszym kwartale br. zawarto już kilkadziesiąt nowych umów kooperacyjnych z tymi krajami, związanych z wykorzystaniem wolnych zdolności produkcyjnych. Wiele innych jest przygotowywanych.

Wdrażana w rolnictwie reforma gospodarcza sprawia, że oddziaływanie na poziom i strukturę produkcji odbywać się może głównie poprzez ceny. Ich odpowiednie kształtowanie powinno pobudzać do zwiększania towarowości wszystkich sektorów rolnictwa i wszystkich gospodarstw.

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Występujący dziś jeszcze niedostatek przemysłowych środków produkcji w naszym kraju nie może usprawiedliwiać występującego w rolnictwie, a

Uchwała programowa IX Zjazdu partii postawiła przed rządem zadanie przebudowy mechanizmów funkcjonowania gospodarki. Mimo pewnych ograniczeń, reforma gospodarcza jest systematycznie wdrażana od 1 stycznia br. Zasady samofinansowania i samodzielności przedsiębiorstw stwarzają warunki do przewyższenia narastających od lat zjawisk niegospodarności i nieefektywności. Przez zmianę relacji oraz wysokości cen zaopatrzeniowych tworzone są podstawy racjonalnego gospodarowania w przedsiębiorstwach. Wprowadzone zostały także podwyżki cen detalicznych.

Reforma cen, ze względu na jej głębokość, była operacją społecznie dotkliwą, bolesną dla wielu rodzin. Było to jednak konieczne dla uzdrowienia całej gospodarki, a zwłaszcza sytuacji na rynku. Zwiększa to bowiem zainteresowanie produkcją towarową przedsiębiorstw, a także gospodarstw rolnych. Stwarza zrazem realną nadzieję na poprawę sytuacji w niedalekiej przyszłości.

Najpilniejszym obecnie zadaniem jest stworzenie warunków do stopniowego wzrostu produkcji. Wobec braków w zaopatrzeniu materiałowym musimy utrzymać przejściowo — w ograniczonej skali — centralne bilansowanie i rozdzielenie niektórych surowców i materiałów. Zmusza nas do tego drastyczne obniżenie importu zaopatrzeniowego z II obszaru, w związku z niskim poziomem eksportu oraz trudnościami płatniczymi. Zaopatrzenie materiałowo-techniczne musimy koncentrować na produkcji mającej kluczowe znaczenie społecznie i gospodarczo. Rozdzielenie ograniczonych środków powiązane w pierwszym kolejności z wykonywaniem zadań gospodarczych w ramach programów operacyjnych. Powoduje to przesunięcia w strukturze wykorzystania istniejących zdolności produkcyjnych.

Zmianom w sposobie zagospodarowania mocy produkcyjnych sprzyja także działanie nowego systemu ekonomiczno-finansowego.

Rząd traktuje programy operacyjne jako zabieg doradny, o ograniczonej skuteczności. Widzimy również niedoskonałość systemu rozdzielenia. Jest to jednak obecnie tak konieczne.

Rząd określił szczegółowo sytuację, w której przedsiębiorstwa powinny dążyć do szybkiego przekształceń w sposób wykorzystania istniejącej siły produkcyjnej.

Rząd podejmuje energiczne kroki dla pobudzenia produkcji krajowych surowców, materiałów i paliw. Działania te objęte są programami operacyjnymi. Obserwujemy ich pierwsze pozytywne skutki. Często jednak występują przykłady beznadziejności zakładów, biernego oczekiwania na poprawę zaopatrzenia.

Samowystarczalność
celem polityki rolnej

Celem polityki rolnej jest osiągnięcie w dłuższym okresie samowystarczalności w dziedzinie rolnictwa. Rozumiemy przez to taki stan, w którym zaspokojone będą potrzeby żywnościowe kraju; a wymiana produktów rolnych z zagranicą zostanie zbliżona.

Rząd tworzy sprzyjające warunki dla stopniowego realizowania tej polityki czterema drogami:

po pierwsze — rozwijamy dziedziny gospodarki, pracujące na rzecz rolnictwa.

po drugie — tworzymy warunki dla rozwijania opłacalnej produkcji rolnej przez politykę cenową i dochodową. Nadal będziemy tak ustalać relacje cen skupu i cen usług oraz środków produkcji dla rolnictwa, aby zachować korzystną dla ludności rolnej pozycję dochodów.

po trzecie — rząd konsekwentnie realizuje politykę rolną, wytyczoną przez Biuro Polityczne KC PZPR i Prezydium NK ZSL. Jest ona oparta na założeniu jednolitego traktowania wszystkich sektorów rolnictwa oraz uzależnianiu przydziałów środków produkcji od osiągniętych wyników produkcyjnych.

Kontynuowanie inwestycji
o znaczeniu
ogólnospołecznym

W latach ubiegłych dopuszczono do nadmiernego inwestowania i wielkiego rozproszania frontu inwestycyjnego. Zmusza nas to dzisiaj do znacznego zmniejszenia poziomu inwestycji i do ich koncentracji. W br. dla ochrony poziomu życia ludności, musimy je ograniczyć w porównaniu z ub. r. o 10 proc.

Zamierzamy kontynuować inwestycje o znaczeniu ogólnospołecznym, a mianowicie: — służące rozwojowi produkcji rolnej i produkcji żywności.

— w energetyce i przemyśle wydobywczych oraz dla potrzeb eksportu.

— w infrastrukturze socjalnej.

— w infrastrukturze socjalnej.

— w infrastrukturze socjalnej.

— w infrastrukturze socjalnej.

— w infrastrukturze socjalnej.

Kwestia o zasadniczym znaczeniu była sprawa uznania trwałości chłopskiego gospodarstwa rodzinnego w systemie społeczno-ekonomicznym naszego kraju. Problem ten został rozwiązany przez Sejm, zgodnie z postulatami społeczności wiejskiej.

po czwarte — wprowadziliśmy nowy system ekonomiczno-finansowy w jednostkach ujęszonego rolnictwa.

Kończymy opracowanie długofalowego programu rozwoju gospodarki żywnościowej. Jego podstawowym celem jest oparcie rozwoju produkcji rolnej na własnych zasobach.

Szczególnie nasilenie trudności występuje — jak wiadomo — w całej sferze naszych obrotów z zagranicą.

Ogólna sytuacja płatnicza w br. będzie nadal wyjątkowo trudna. W rezultacie nacisków administracji Stanów Zjednoczonych zawieszono są rozmowy na temat odczołżenia w czasie płatności, przypadających na 1982 r., związanych z kredytami udzielonymi i gwarantowanymi przez rząd.

Poważne ograniczenie zostały możliwości uzyskania nowych kredytów w rozwiniętych gospodarkach krajach kapitalistycznych.

Polska chciała by wywiązać się z zaciągniętych zobowiązań w sposób i w terminach odpowiadających jej realnym możliwościom ekonomicznym.

W tym celu konieczne jest uzyskanie kredytów na zakup surowców, elementów kooperacyjnych i części zamiennych do maszyn. Umożliwiłoby to wzrost produkcji eksportowej, a następnie spłacanie rat zadłużenia wraz z odsetkami.

Restrykcje finansowe i handlowe, podjęte przez część krajów kapitalistycznych, ograniczają jednak możliwości wzajemnie korzystnej współpracy.

W naszej trudnej sytuacji szczególne znaczenie miała i ma braterska życzliwość Związku Radzieckiego, który udziela nam niezmienne wszechstronnej pomocy. Pomoc ta obejmuje między innymi dodatkowe kredyty na dogodnych warunkach, ponadplanowe dostawy surowców i materiałów, a także dostawy artykułów rynkowych.

Politykę, którą musimy prowadzić w handlu zagranicznym opieramy na trzech założeniach:

przede wszystkim — to absolutna konieczność zwiększenia eksportu, jako czynnika decydującego o możliwościach zaopatrzenia gospodarki krajowej w środki pochodzące z importu.

drugie założenie — to rozwijanie współpracy z ZSR i innymi krajami socjalistycznymi, zwłaszcza w dziedzinie zaopatrzenia materiałowego, wzajemnych powiązań kooperacyjno-ekonomicznych i specjalizacji produkcji. Podjęto prace, mające na celu wykrzystanie w oparciu o surowce i materiały z krajów socjalistycznych części unieruchomionego potencjału przedsiębiorstw dla produkcji towarów, z przeznaczeniem głównie na eksport do tych krajów oraz na rynek krajowy.

Podjęte zmiany w strukturze produkcji i głębokie ograniczenia frontu inwestycyjnego wymagają przemieszczenia pracowników.

Wprowadzane są w życie decyzje, zmuszające do ograniczenia zatrudnienia w niektórych sferach działalności, w zgodzie ze zmianami w strukturze potrzeb społecznych. Jednocześnie sprzyjają one przemieszczaniu rezerw zatrudnienia do przemysłów wydobywczych — głównie węglowego, do zakładów rozwijających eksport i produkcję na rynek, do zagospodarowania surowców wtórnych i odpadów, do produkcji środków wytwarzania dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Zdajemy sobie sprawę z ograniczonej skuteczności decyzji administracyjnych, zmierzających do regulowania poziomu i struktury zatrudnienia. Na dłuższą metę realizowana będzie polityka zatrudnienia w oparciu o rozwiązania ekonomiczne, wynikające z zasad reformy.

Reforma ta wymaga zmiany w sposobie myślenia kadry kierowniczej. Wprowadzamy w życie mechanizm gospodarowania wymagając znajomości praw ekonomicznych oraz postępowania zgodnego z ich treścią. To wszystko legło u podstaw zainicjowanej przez IX Zjazd PZPR nowej koncepcji pracy z kadrami.

W przedsiębiorstwach wprowadzono obowiązek wyłaniania kandydatów na dyrektów w drodze konkursów. Two rzy się warunki dla awansu kadry, spełniających kryteria fachowe, moralno-etyczne i polityczne, preferuje się awansowanie ludzi młodych. Przeprowadzony został również

przebieg i ocena kadry kierowniczej administracji państwowej wszystkich szczebli.

Przebieg i ocena kadry kierowniczej administracji państwowej wszystkich szczebli.

Przebieg i ocena kadry kierowniczej administracji państwowej wszystkich szczebli.

Przebieg i ocena kadry kierowniczej administracji państwowej wszystkich szczebli.

Przebieg i ocena kadry kierowniczej administracji państwowej wszystkich szczebli.

(Skrót)

Przyjęto zasadę koncentracji środków na tych obiektach, których wysoki poziom zaawansowania umożliwiałby oddanie do eksploatacji w niedalekiej przyszłości. Przyjęto też kryterium kontynuowania realizacji takich inwestycji, które umożliwią ograniczenie importu — albo wzrost opłacalnego eksportu.

Rząd postanowił wstrzymać realizację tych inwestycji, których oddanie do użytku utrudniałoby zmniejszenie dysproporcji w gospodarce.

Muszę jednak powiedzieć, że takiej polityki inwestycyjnej nie możemy prowadzić na dłuższą metę, nie naruszając w istotny sposób naszych przyszłych interesów. Dlatego też rząd stwarza warunki prowadzenia przez samodzielne przedsiębiorstwa działalności inwestycyjnej ze środków własnych, wspomaganymi kredytami bankowymi. Rozwiązania systemu kredytowego będą preferowały inwestycje szybko rentujące się, modernizacyjne oraz realizowane w dziedzinach, decydujących o powodzeniu założonych przekształceń strukturalnych w gospodarce. Banki będą udzielały kredytów tylko tym jednostkom gospodarczym, których sytuacja finansowa będzie gwarantowała terminowej spłaty pożyczonych środków.

Przedsiębiorstwa będą zmuszone do głębokiej analizy efektywności podejmowanych przedsięwzięć rozwojowych.

Scentralizowane środki inwestycyjne przeznaczać będziemy głównie na przedsięwzięcia rozwojowe, rzutujące na przyszłą strukturę gospodarki oraz na realizację inwestycji terenowych, przede wszystkim związanych z ochroną środowiska i obiektami infrastruktury socjalnej.

Środki państwa będą też wykorzystywane jako narzędzia stymulujące postęp naukowo-techniczny i organizacyjny.

Rząd w obecnym trudnym okresie będzie chronił potencjał naukowy. Jednocześnie oczekuje, że pracownicy zaplecza badawczo-rozwojowego będą skutecznie pomagać w przedstawianiu gospodarki na tory, prowadzące do lepszego wykorzystania zasobów naszego kraju. Uważamy, że sprzyjać temu będą mechanizmy samofinansowania placówek badawczo-rozwojowych.

Sprawa zasadnicza staje się rozwój budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego. Dlatego tworzymy warunki dla umacniania przedsiębiorstw budownictwa ogólnego i komunalnego, budownictwa wiejskiego, służb remontowo-budowlanych oraz remontów budowlanych, m. in. przed dalsze przemieszczenia potencjału budownictwa przemysłowego. Mamy dziś 170 fabryk domów i musimy je efektywnie wykorzystywać.

W ZESPOŁACH PROBLEMOWYCH WNIKLIWIE O SPRAWACH KRAJU

REFERAT BIURA POLITYCZNEGO

I. Podstawowe problemy przewyższania kryzysu

Bardzo szeroko omawiana była kwestia osiągnięcia w jak najkrótszym czasie żywnościowej samowystarczalności. Realizacja tego strategicznego celu wymaga zbudowania sprawnego systemu stymulowania wzrostu produkcji rolnej i wydajnej poprawy zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji.

Wiele głosów traktowało o potrzebie wprowadzenia i konsekwentnego przestrzegania zasady ścisłego powiązania wysokości płac z wydajnością i jakością pracy jako głównego czynnika nowego systemu wynagradzania. Podkreślano, że tolerowanie odstępstw od zasad sprawiedliwości społecznej nie służy, a wręcz utrudnia akceptację koniecznych wyrzeczeń, jakie są udziałem społeczeństwa w związku z kryzysem gospodarki.

II. Wdrażanie reformy gospodarczej i tworzenie warunków reaktywowania samorządu pracowniczego

W dyskusji wielokrotnie podkreślano, iż reforma gospodarcza jest jedną z najważniejszych zadań obecnego kryzysu ekonomicznego; wymaga ona szerokiego społecznego i politycznego poparcia. Wiele zależy tu zwłaszcza od przełamania oporów i dokonania zmian w psychice zarówno kadry kierowniczej, jak i szerokiego rzeszy społeczeństwa — przede wszystkim założeń zakładów pracy.

Trzeba też zwrócić uwagę na liczne niedostatków samej reformy, które ujawniły się w toku jej wdrażania. Często mówiono zwłaszcza o niedostatkach systemu motywacyjnego. Brakuje nam — stwierdzano — nowego systemu płacowego, który uwzględniłby zasady sprawiedliwości społecznej, liczył się z wymaganiami równowagi ekonomicznej, a jednocześnie stwarzał bodźce do efektywniejszej pracy.

Wielokrotnie poruszano też sprawy związane z działalnością pełnomocników ds. układów

III. Problemy kosztów produkcji i cen

Dokonane zmiany cen zaopatrzeniowych i detalicznych nie mają precedensu w historii gospodarki Polski Ludowej — mówiono. Są z jednej strony rezultatem nakładania się przez wiele lat skutków niedostatków gospodarki, z drugiej zaś stanowią szansę stopniowego wychodzenia z kryzysu.

Kształtowaniu znacznej części cen przez przedsiębiorstwa towarzyszyć musi powszechna weryfikacja kosztów. Chodzi o przełamanie swoistej bariery psychologicznej będącej spuścizną minionego okresu, w którym oszczędność przybierała często charakter werbalnej deklaracji, niż praktycznych działań.

Wiele przedsiębiorstw nastawia się na osiągnięcie „pozytywnej” poprawy, widzianej tylko przez pryzmat ich partykularnych interesów. Lepsze wyniki finansowe są przeważnie rezultatem oszczędności przychodzących z usług nieuzasadnionych społecznie oraz nieracjonalnych z punktu

ich pozytywnych efektów ekonomicznych. Jako negatywny przykład wielkiego programu badawczego, który mimo udziału kilkudziesięciu instytucji przyznaje mierne efekty, wymieniało się program rozwoju karbochemii.

Obok problemów natury resortowej, jak m. in. potrzeba maksymalnego przyspieszenia budowy Zagłębia Bełchatowskiego i sprawnego realizowania inwestycji prowadzonych obecnie w energetyce, kwestii społecznych, w tym zwłaszcza w dziedzinie mieszkaniowej, zajęły miejsce w dyskusji.

VI. Budownictwo mieszkaniowe i polityka mieszkaniowa

Jakie decyzje i przedsięwzięcia należy podjąć, aby zapewnić warunki do rzeczywistej, szybkiej poprawy sytuacji mieszkaniowej społeczeństwa? Nawiązując do projektu rządowego programu w kwestii mieszkaniowej, w oparciu o realia własnych środowisk i regionów mówiono o potrzebach mieszkaniowych, warunkach ich zaspokojenia i barierach realizacyjnych.

Pogarsza się sytuacja mieszkaniowa — stwierdzano — rośnie liczba oczekujących, a jednocześnie maleją w ostatnich latach rozmiary nowego budownictwa. Wzrost ten nie jest jednak optymistycznym. Niebędąc się więc stać takie sformułowanie programu mieszkaniowego, zasad polityki w tej sprawie oraz podjęcie aktów prawnych, które umożliwią wyjście z impasu i rozwój budownictwa na miarę potrzeb i aspiracji naszego społeczeństwa.

Za sprawę podstawowa użycie właściwe sformułowanie, u-

VII. Współpraca gospodarcza z krajami socjalistycznymi

W obradach tego zespołu uczestniczyli przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński.

Zasadą i przebieg dokonywanych zmian w naszej gospodarce w kierunku uniezależnienia się od krajów kapitalistycznych oraz rozwoju integracji i współpracy z krajami naszego obozu przedstawił minister handlu zagranicznego Tadeusz Nestorowicz. Najważniejsze działania mają na celu:

— szersze zaangażowanie się krajów socjalistycznych w procesy zachodzące we własnym podziale gospodarki narodowej. Niezgodnie z interesem społecznym wykorzystują zasady reformy niektóre organizacje spółdzielcze oraz sektor nieuspołeczniony.

Znaczną część dyskusji skoncentrowała się na problemie rolnictwa. Podkreślano konieczność wprowadzenia stabilnej polityki zarówno w obszarze cen środków produkcji i usług dla rolnictwa, jak i cen skupu.

Obszernie omawiano również problematykę plac wskazując na pilną potrzebę zmiany ich systemu. Rekompensaty — zdaniem wielu członków zespołu — przyczyniły się do spłaszczenia dochodów i osłabienia motywacyjnej funkcji zarobku.

VIII. Rozwój i wykorzystanie zaplecza naukowo-badawczego przemysłu

Obecna sytuacja kraju wymaga znacznego zwiększenia efektywności działania zaplecza naukowo-badawczego. Zatrudnia ono w instytucjach, ośrodkach badawczych, państwowych, państwowych PAN i państwowych uczelniach blisko 300 tys. osób.

Przed nauką i techniką stawia się zadania doradcze, związane z uświadamianiem i przekształcaniem przemysłu, ale jednocześnie i problemy, które w przyszłości rozwiązuwać będą na efektywność pracy naukowców i techników oraz ich przydatność dla gospodarki.

W dyskusji wskazywano zadania stojące obecnie przed nauką oraz na potrzeby udoskonalenia struktury organizacyjnej zaplecza naukowego.

IX. Przestrzeganie prawa, podnoszenie poziomu dyscypliny społecznej i produkcyjnej, walka ze spekulacją i marnotrawstwem

Uczestnicy dyskusji podkreślali, że prawo — jeden z istotnych czynników kształtowania dyscypliny i porządku — musi odpowiadać aktualnemu układowi stosunków społeczno-gospodarczych państwa. Mamy już opracowany program prac legislacyjnych w sferze gospodarczej na najbliższe lata. Jego realizacja sprzyjać powinna kształtowaniu postaw gospodarności, zaangażowania, odpowiedzialności za każdy stanowiący proces. Tymczasem w niedawnej przeszłości nierazko głośnymi prawami, które w sposób niewystarczający chroniły ludzi uczciwych. Z humanizmem naszego ustroju zbyt często korzystali z przywilejów nadanego im przez państwo elementy pałoczyńskie. Przez dobre prawo dotrzeć można do ludzi z tym co jest istotą moralności pracowniczego, a co jest tak teraz potrzebne. Prawdziwa praca — stwierdzano — jest nie do przecenienia. Jednocześnie zdecydowanie podkreślano, iż płacić należy nie za same badania, a za

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 3)

zwłaszcza w sferze jego obsługi bałaganu, niegospodarności i pospolitego marnotrawstwa wielu środków. Potwierdziły to przeprowadzone w marcu kontrole Ludowego Wojska Polskiego.

Wdrażanie reformy oznacza rozpoczęcie procesu podnoszenia wydajności pracy oraz obniżki kosztów własnych. Szczególnie znaczenie dla rozwoju kraju ma efektywność gospodarowania. Stąd, kluczową sprawą są koszty. Ich znaczenie wynika z tego, iż są one czynnikiem decydującym o poziomie cen, tym samym o kosztach utrzymania. Decydują one także o wynikach ekonomicznych przedsiębiorstw, a tym samym i o zarobkach pracowników.

Kształtowanie cen pod państwową i społeczną kontrolą i tej samej ilości cementsu — więcej mieszkań

Ponieważ samodzielność przedsiębiorstw w kształtowaniu cen jest bardzo znaczna, niezwykle ważne jest stworzenie klimatu dla powszechnej weryfikacji kosztów.

Generalnie powolny się one znalazł pod ścisłą, państwową i społeczną kontrolą. Bronić się musimy wszyscy przed inflacją. Dlatego, obok mechanizmów ekonomicznych i administracyjnych, włączyć musimy czynnik społecznej kontroli. Walka o koszty musi być w polu aktywnego zainteresowania wszystkich organizacji partyjnych, a także samorządu pracowniczego, zakładowych kół NOT, PTE, Stowarzyszenia Księgowych i TNOiK. Walka o koszty — to bowiem walka o poziom życia. Nie można pogodzić z praktyką całego nieporządku, marnotrawstwa, niskiej wydajności pracy, strat w produkcji, zbyt materiałochłonnych konstrukcji i norm zużycia, wysokich kosztów administracyjnych.

Od rewizji tych wszystkich składników kosztów trzeba zacząć. Zespoły ds. analizy kosztów i cen powołane w znacznej liczbie przedsiębiorstw na mocy dyrektywy Sekretariatu KC obraly właściwą drogę, zyskując w tym czasie coraz to więcej informacji o kosztach, od których zależy ich dobrobyt. W tym celu należy zająć się rezerwy w projektach i wykonawstwie — łącznie z obniżeniem marnotrawstw materiałowych. Nie są to liczby wygórowane, gdyż już dzisiaj osiągnąć przez naszych śladów.

Budownictwo i gospodarka mieszkaniowa stanowią, zgodnie z założeniami reformy gospodarczej, domenę władz terenowych. Na nich spoczywa inicjowanie i wykorzystanie inicjatyw społecznych, warunków lokalnych i możliwości realizacyjnych.

Na lata 1983—85 w materiałach zespołu międzyresortowego przygotowano projekt programu budownictwa mieszkaniowego przynajmniej się, wychodząc z potrzeb, wielkość 250—300 tys. mieszkań rocznie, zaś w ciągu kilku lat osiągnięcie pulpu 350—400 tys. mieszkań. W projekcie tym przyjmujemy się stabilizację budownictwa wielorodzinnego na poziomie rzędu 200 tys. mieszkań rocznie. Po została wielkość obejmowalaby w zasadzie różne formy budownictwa jednorodzinne i małych domów kilkunastu rodzinnych.

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 3)

Wzrost kosztów utrzymania możliwości rekompensat

Obowiązkiem państwa jest prowadzenie aktywnej polityki społecznej, opartej o realne możliwości gospodarki i świadomie wybrane, społecznie akceptowane priorytety. Kryzysowa sytuacja zmusza nas jednak do prowadzenia polityki selektywnej. Spośród spraw ważnych i pilnych wybraliśmy najważniejsze i najpilniejsze.

W przekształcaniu państwa są cztery takie sprawy. Sprawa pierwsza — to reforma systemu emerytalno-rentowego. Podstawowe jej cele to etapowa likwidacja starego portfela świadczeń, wyraźniejsze niż dotychczas preferowanie długiego stażu pracy, włączenie rekompensat

Założenia te mają charakter wstępny. Przy dotychczasowym funkcjonowaniu tego działu gospodarki nie są one możliwe do realizacji. Były one przedmiotem obrad Komisji Reformy Gospodarczej i Komisji Polityki Ekonomicznej KC z udziałem członków innych komisji KC, a także grupy posłów, naukowców, działaczy społecznych i gospodarzy. Zgłoszono na tym posiedzeniu wiele uwag, propozycji i zastrzeżeń. Materiał obecnie przedłożony towarzyszący w znacznym stopniu jest uwzględniony. Chemy nad nim wywołać społeczną dyskusję i konsultację.

Obecna sytuacja ekonomiczna kraju nie pozwala na realizację całego programu, który zakładałby w najbliższym czasie odczuwalną poprawę warunków bytowych, społecznych i kulturalnych ludzi pracy. Partia ma gorzką świadomość tego faktu. Ale też do podstawowych obowiązków partii na leży mówienie klasie robotniczej, całemu społeczeństwu o trudnościach sytuacji, o jej uwarunkowaniach, o możliwościach poprawy. Obecny poziom życia jest relatywnie niższy niż w latach ubiegłych. Ale też trzeba powiedzieć, że nie zależnie od tego, jak prawda ta zostanie przyjęta, jest obywateli, którzy nie chcą być biernymi obserwatorami, ale chcą być uczestnikami zmian.

W polityce społeczno-ekonomicznej będziemy sukcesywnie rozwiązywać problemy po bieżąco od tych, które są uciążliwie dla najszerszych warstw społecznych, a także dla emerytów i rencistów.

Problemem zasadniczym jest obecnie znalezienie środków finansowych, na te cele, które zwiększą także zwiększenie produkcji rynkowej. Aby reformy te nie pogarszały i tak bardzo trudnej sytuacji pieniężno-rynkowej.

Istotną wagę przywiązujemy do właściwego przygotowania i przeprowadzenia wiosennego społecznego przeglądu warunków pracy w uspołecznionych zakładach pracy. Zakładowe organizacje partyjne powinny włączyć się aktywnie w jego przeprowadzenie, ocenę jego wyników i realizację wniosków pokontrolnych.

Do głównych zadań organizacji partyjnych działających w przedsiębiorstwach produkcyjnych i innych organizacjach na odcinku ożywienia gospodarki należą:

- włączenie całej załogi w proces wdrażania reformy gospodarczej;
- zainicjowanie w każdym przedsiębiorstwie opracowania

Wychodząc z kryzysu partia traktuje jako najpilniejsze zadanie. Musimy na co dzień demonstrować praktykę naszego działania, iż dążymy do pełnego wdrożenia reformy systemu funkcjonowania państwa socjalistycznego i jego gospodarki. Reformę wprowadzamy w sposób przemysłowy i ze świadomością konieczności jej korekt w miarę zdobywania doświadczeń i obserwacji bez odchodzenia od jej głównego celu, jakim jest uczestnictwo społeczeństwa w gospodarowaniu i zarządzaniu.

Czyni to partia przechodzącą głęboki proces odnowy i demokratyzacji z myślą o Polsce na miarę naszych czasów, na miarę zawsze wielkiej ambicji narodu. I czyni to wszyscy, którzy nie zalamują rąk, a w rzetelnej pracy i w wale o realizację reformy widzą szansę na jak najszybsze wyjście z kryzysu.

REFERAT RADY MINISTRÓW

Wzrost kosztów utrzymania możliwości rekompensat

Obowiązkiem państwa jest prowadzenie aktywnej polityki społecznej, opartej o realne możliwości gospodarki i świadomie wybrane, społecznie akceptowane priorytety. Kryzysowa sytuacja zmusza nas jednak do prowadzenia polityki selektywnej. Spośród spraw ważnych i pilnych wybraliśmy najważniejsze i najpilniejsze.

W przekształcaniu państwa są cztery takie sprawy. Sprawa pierwsza — to reforma systemu emerytalno-rentowego. Podstawowe jej cele to etapowa likwidacja starego portfela świadczeń, wyraźniejsze niż dotychczas preferowanie długiego stażu pracy, włączenie rekompensat

likacji pracowników, trzeba też zapobiegać nadmiernej bogaceniu i zyskiwaniu przez poszczególne osoby dochodów, rażących wyższych od przeciętnych. Temu celowi będzie służyć nowy system podatkowy, nad którym prowadzone są prace.

Rząd może tylko starać się sprawiedliwie dzielić to, co zostało wytworzone. Uleganie naciskom pałocowym oznaczałoby naruszanie elementarnych zasad podziału, podrozkowanie potrzeb ogólnospołecznych — interesem grupowym. Konsekwencją byłoby powrót do praktyki emfowania pieniędzy bez pokrycia, prowadzący do zalamania równowagi rynkowej, spekulacji, handlu wymiennego.

W celu stworzenia warunków dla uchwycenia równowagi pieniężno-rynkowej rząd zwróci także szczególną uwagę na likwidowanie deficytu budżetowego. Głęboki deficyt to również pieniądź bez pokrycia.

Opracowanie i wdrożenie spójnego, realistycznego programu polityki pieniężno-rynkowej, a szczególnie dochodowej, ma tak wielkie znaczenie, że nie wystarczy tu wyliczenie siły rządu. Program taki przedłożymy do akceptacji partii i Bratnim stronnictwom, a następnie Sejmowi — z prośbą o poparcie.

Potrzebny wysiłek całego społeczeństwa

Rząd ma zamiar konsekwentnie wdrażać w praktykę życia gospodarczego zasady reformy.

IV. Zatrudnienie, płace i sprawy socjalne

Obecnie, w sytuacji drastycznego wzrostu kosztów utrzymania (dwukrotnego, jak się wstępnie szacuje) i ostrego spadku poziomu życia różnych grup ludności, sprawa weryfikacji cen ma fundamentalne znaczenie. Jej rozwiązanie jest warunkiem przetrwania państwa socjalistycznego i ustalenia hierarchii celów, jakim ma służyć polityka socjalna. Po ustabilizowaniu się cen — proponowano — trzeba określić wielkość minimum socjalnego jako kwotę podstawową, od której należy wyliczać odsetki. W tym celu należy ustalić wielkość minimum socjalnego jako kwotę podstawową, od której należy wyliczać odsetki.

W licznych wypowiedziach poruszano sprawę niedostatków środków zakładowych funduszy socjalnych, obciążonych w dodatkowy wypłatami zasiłków statutowych zawieszonych związków zawodowych. Kwestię tę trzeba szybko rozstrzygnąć, tym bardziej że brak środków na dofinansowanie bardzo dziś drogiego skieroowania na wczasy i kolonie.

Państwo — mówiono — powinno chronić najsłabszych przed skutkami kryzysu, wdrażać pomoc w sytuacjach najtrudniejszych. Ale trzeba przeciwdziałać się nadużyciom i nadmiernej socjalności, np. zwolnień chorobowych czy bezpłatnych sanatoriów.

V. Gospodarka paliwowo-energetyczna i surowcowa

Jak w warunkach reformy gospodarczej stworzyć system ekonomiczny efektywnie sprzyjający oszczędzaniu paliw i energii, jak najwydajniej gospodarować gazem i elektrycznością? Takie zagadnienia przewidywały się w dyskusji. Mówiono o konieczności rozwijania głębokiego przetwórstwa węgla — na koks, smoły, benzol i podobne

produkty potrzebne licznym dziedzinom przemysłu.

Z kryzysu nie można wyjść nie sięgając do osiągnięć nauki — stwierdzano, apelując o sporządzenie bilansu rozwiązań naukowych i technicznych, które nie dotykały się dotychczas wdrożenia. Jednocześnie zdecydowanie podkreślano, iż płacić należy nie za same badania, a za

przetwórstwo. W kształtowaniu postaw społecznych państwa, nie można pominąć roli państwa. W tym celu należy wyliczyć wielkość minimum socjalnego jako kwotę podstawową, od której należy wyliczać odsetki.

W warunkach reformy grozi, że przedsiębiorstwa w pogoni za zyskiem jeszcze bardziej zaniedbają sprawy bhp. Trzeba zatem — podkreślano — zaostrzyć nadzór na tym polu, a w przypadkach największych zagrożeń konieczne będzie podjęcie decyzji dotyczących zmian technologii i organizacji produkcji.

Władze obecnie, gdy kraj

(PA)

JERZY WYKROTA

kami, tyle że nie w otwartej grze, lecz na takich sobie pokazach.

Pytam dyrektora ekonomiczno-administracyjnego hali, mgr. Zenona Niedźwiedźkiego o przyczyny stronięcia od sportu „Spodka”, stworzonego przecież dla sportu, dla wielkich widowisk.

kami, tyle że nie w otwartej grze, lecz na takich sobie pokazach.

Pytam dyrektora ekonomiczno-administracyjnego hall, mgr. Zenona Nieświdzkiego o przyszły stroniśnięcie do sportu „Spodka”, stworzonego przecież dla sportu, dla wielkich widowisk.

— Nie sądzę, a mam na to przykłady, by Wojewódzka Hala Widowiskowo-Sportowa stroniła od sportu. Kie rowniczowi zawsze zależało na jak najlepszym wykorzystaniu obiektu permanentnie przez cały rok i dlatego szukaliśmy i nadal bardzo szuka my kontrahentów, gotowych coś ciekawego, wnieść do programu, który niegdyś komplet publiczności. Rzecz w tym, że ogromne są koszty eksploatacyjne i aby impreza była rentowna, musi to być coś w. Także w sportowym znaczeniu. Za taki uważam boks i hokej, to są imprezy, które najbardziej nam wszystkim utkwiły w pamięci. Był też tenis, bardzo opłacalny i niezwykle kameralnie widowiskowo. Włodowscy, którzy lekko atletycznie mistrzostwa Europy, lecz te nie przyniosły zysku, wręcz przeciwnie...

przepisami wymiary, gdzie się podział
tartań sprowadzony do hali z tej oka
zji?

— Do dzisiaj stanowi to dla nas problem wielki i nie chodzi tu już o załobkowane magazyny na składowanie tych elementów, lecz ich niszczenie. Najtrudniej przyszło wyegzekwować decyzje, co z tym fantem robić. Jesteśmy nie do własności hali, lecz do KKKRIS. Decyzję musi wydać wójt, w którym urządzenie z hali obiektu lekkoatletycznego raz w roku na kilka dni, począwszy za soba tak wielkie koszty, że nie było to opłacalne. Zdecydowano więc, że nigdy więcej w „Spodku” nie będzie „królowej sportu”. Wójt nie może sobie pozwolić na WKRPIT. Wójt musi zostać przekształcony w PKPIW na urządzenie kortów tenisa wycy pod dachem. Do Zabrzea i Do Częstochowy. Dobrze słuszy sportowi Deski, które stanowiły podłogę wykorzystujemy we własnym zakresie i nie zamierzamy się tego pozbyc. Od dwóch lat staramy się upłynnić stojaki, próbujemy przynajmniej zminimalizować efekt, sprzedaliśmy ich około 10 sztuk, pozostałe gady w magazynach znajdują się 1700.

● Do czego mogą służyć takie stoki?

— Wbrew pozorom można je z pożytkiem wykorzystywać. Na przykład w

rolnictwie do nawadniania. Są to idealne stojaki do podtrzymywania rur z wodą, można je do woli przestawiać. Złożyliśmy ofertę w audycji „Telewizja w sprawie miliardów”, lecz widak emitowany późnym wieczorem program nie dotarł do rolników. Jak tak dalej pójdzie, to będziemy musieli pomyśleć o pocięciu stojaków i przeznaczaniu ich na złom.

Tak zamknięty został rozdział „Lek kostrylasy w katowickiej hali”. Człowiek, aby dalsze rozdziały nie zostały zamknięte? Od pewnego czasu od czuwa się tu w sposób oczywisty na chęć władz sportowych Katowice do podejmowania próby organizacji wielkich imprez. Odpadł argument braku możliwości, że Katowice nie mogą się włączyć do radykalnej poprawie, nie „Spodku” przeprowadzić atrakcyjny turniej hokejowy na wzór „Izwestii” czy „Rudho Prava”, a naszym zawodnikom przydałyby się taki sprawdzian, nie mówiąc o kibicach, którzy są pragnąc wielkiego, który może być w sprawie, by pokazać w akcji nasch wspaniałych skatkarzy, doprowadzić do dmuwczu ligowego koszykówki z udziałem kobiet z AZS Katowice i może czyn z Zarebia Sosnowiec? A spekulacji, pingpongowej? Grubba, Kuchar i Kucharski mają nadzieję, że nie w konkurencji światowej, ciążące się im nie pokaz w „Spodku”, cały Śląsk „walibry” do hali.

Nie jest za późno, można o tym po-
myśleć i to przeprowadzić, pomimo
trudności ogólne znanych, a raczej
wbrew im. Przecież ludziom coś się
należy z życia, ciekawa, nie mecząca
widowskowska rozrywka. Trzeba chyba
podważyć do wlotu aktywni sportowcy
mamy wielu utalentowanych ludzi, nie
pogubieli się nam całkowicie, zapewne
umieśliby ciężar, zorganizowania, przy
pomocy technicznej pracowników hal
takiej atrakcyjnej imprezy. Trzeba tyl-
ko chcieć i zabrać się solidnie do pracy.

W SOCJALIZMIE
WIDZĘ SWOJĄ
PRZYSZŁOŚĆ

Jestem młodym człowiekiem i niewielkie mam doświadczenie życiowe zawodowe. Ponieważ jednak na początku mojej zawodowej działalności i wykonywaniu samodzielnego się przypadało w bardzo burzliwym okresie, wiele złodełłem zaobserwować i wiele się nauczyłem. Także wypowiedziałem swoje skromne zdanie o tożsamości m. in. na łamach "Trybunu Robotniczej" dyskusji na temat jakie mam być związki zawodowe. Wrócić jednak do początku mojej kariery zawodowej, kiedy to będąc zmuszony samodzielnie się i przejść całkowicie na własny garnek, w sierpniu 1980 r. podjąłem pracę w "Mostostal" na terenie tzw. "Katowice". W tym właśnie

kóry powoduje czasem wręcz bóle i zawroty głowy. Wnioskując podobno niebezpieczny. Najbardziej dokuczliwy smród odczuwa się w pobliżu elektrociepłowni, wśród zabudowań i bloków przy ulicach Lenartowicza, Greczki, Tuwima, Akademii Umiejętności i okolicy. Bywa, że najczęściej w nocy. W ostatnim tygodniu intensywność tego zjawiska się zmogła. A władze miasta Bielska-Białej, które mają prawo zastanawiające jest to, że nikt nie chce tego obrzydliwego zjawiska zauważyć z aktualnie rządzących władz miejskich.

urządzić pod zeszłorocznymi hasłami.

Wszyscy jednak pragnie-
by, by 1 Maja, dzień czczone-
dy zarabiającego, Ludowego,
jako Świeta Pracy i solidarno-
ści mas pracujących całego
świata, w walce o wy-
zwolenie społeczne i naro-
dowe, godnie uczcić. Poja-
wia się tu nieuchronnie sta-
wo solidarność, wywołują-
ce dreszcz niechęci u części
towarzyszy. Zastanawiam się
jednak, czy przy szerokim
funkcjonowaniu, utrwaleniu
już w świadomości, wyże-
wionej tradycji nie wy-
padłoby się pojęciu solidarno-
ści przywrócić jej tradycy-
cyjnego od słut klasowej
go znaczenia. Zaakcentowa-
nie solidarności, przede-
wszystkiem z tymi, którym
reaganowski "transfer przy-
wanych kapitałów" przynosi
nieolowiczą pracę przez 60
godzin w 50 tygodniach ro-
ku kalendarzowych, którzy
w wieku 30 lat, przy pierw-
szych objawach choroby lub
zwiększenia morderczym wy-
żyskiem, są wyrzucani z
pracy i z wszystkimi wyży-
skiwani w świecie, jest

listy do 兩

okresie powstał związek „Solidarność” i majster nie wyjaśniał nic na temat tego związku wpisał mnie na listę członków. Nie protestowałem zresztą, bo załatwiał mi na pracy, zakwaterowaniu i podjęciu przerwy nauk. Nie bardzo, też wiedziałem co to jest „Solidarność”. Po prostu uważałem, że jest to uczynne, że jest to widoczne, że ma być to związek, który tak trzeba. Należeli przecież do niego ludzie doświadczeni i szanowani, moi koledzy i przełożeni. W miarę jednak rozwoju sytuacji, kiedy zaczęło głosić hasła przeciw socjalizmowi, i Polsce Ludowej, którym przecież już wtedy tak wiele zawdzięczałem, kiedy zaczęły się strajki i awantury, w których nie chciałem uczestniczyć i nigdy nie uczestniczyłem, wiosną 1981 r. wystąpiłem z „Solidarności”. I zapisałem się do związku branzowego, o którym różnie wtedy mówiono, ale który niemal instynktownie uznałem za rzeczywisty i mimo wszystko prawdziwy związek zawodowy, związek prowadzący faktyczną działalność związkową i popierający ustrój socjalistyczny. Późniejsze wydarzenia a zwłaszcza wypowiedź Jurczyka na temat zubicenia i nadane przez radio wypowiedzi przywódców „Solidarności” w Radiuim Wsiarskiej i m.in. i równocześnie ugruntowały mnie w przekonaniu, że to jest prawdziwy

sa „ogrodzone” wysokimi blokami, a wymiana powietrza jest utrudniona. Dlatego należałoby mieć taki stan na uwadze i wstęć robić, aby uniknąć tego co teraz mamy w Bielsku. Również umieszczenie miejskiego śmietnika w Lipniku jest dla miasta bardzo dookuczliwie. Bywa, że stamtąd gdy się pali nie ma wiatrem uchwycę dymy dochodzą do wschodnich osiedli miasta. Bardziej dla ludzi mieszkających w tych okolicach, najbardziej narazonych na nieznosne i szkodliwe działania tych zjawisk, byłaby budująca perspektywa jakiejś poprawy. A w Bielsku w tym kierunku nie, albo prawie nie się nie robi, a mieszkający sa powoli i konsekwentnie zatrzymują szkodliwymy używaniami różnych zakładów jak elektrociepłownia, Zakłady Tłuszczowe oraz Zakłady Akumulatorów i in. Wystarczy przeżyć w Bielsku-Białej parę dni, aby zrozumieć rozpacz i gniew na stan środowiska w tym mieście. Gdzie te czasy kiedy Bielsko było miastem, gdzie można było się zdrowo pocuć, a nie budzić się z bólem głowy lub dławicę żrącym, cuchnącym powietrzem, w którym unosi się „zapach” palonych śmieci, zjeżdżalego tłuszczu lub wręcz zginiętych jaj i siarkowodoru.

przecież stary tradycyjni
piewszom ludzi. W czasie
gdy wielu ludzi tam śledzi
ło, co się u nas dzieje, tak
akcent, mawiając zaniem.
miani prawdziwą istotę prze
mian, dokonywanych przez
partię WRON, wierność
zasadzie hasła: Proletariatu
wszystkich krajów łącz
cie się, a także wytraci z
rak argumenty tym, którzy
pod hasłem „solidarności”
„Solidarność”, realizują cele
ich kapitalistycznych moc
dawców. Widzę skonstruo
wane miny zachodnich ko
respondentów i speców d
propagandy gdyby hasło so
lidarności robotniczej, w [el
właściwym etymologicznie
tradycyjnym ideologicznie,
sensie, jak corocznie z okaz
ji Święta Pracy, tak dziś
krajowi potrzebnie, pojawił
się na murach i w świadom
ości mieszkańców miast
wsi polskich.

Łączę pozdrowienia.
JERZY OSROWSKI —
— Olkusz

WARTO SIĘ
ZASTANOWIĆ
I UWZGLĘDNIĆ

Wiadomo, że w tej chwili najbardziej mamy brakuje dewiz i mięsa. Może więc realizacja mojej propozycji choć w skromnej mierze przyczyni się do poprawy sytuacji w tym zakresie? Dotyczy ona uamawienia hodowli królików. Ale nie przy pomocy reklamowych sloganów. Krótko, jak ja to widzę. Przedsiębiorstwo Hodowli Zwierząt Futerkowych w Bytomiu (być może tzn. nazwa), daje ogłoszenie w prasie o formacji, że chcemy do hodowli królików powołać do urzędów miejskich lub gminnych (służby rolne), na terenie swego miejsca zamieszkania. Tam zostają wpisani na listy powołani wcześniej terminie listy zostają przekazywane do wspomnianego

przebiegłości. Po ich analizie przedsiębiorstwo pisemnie prosi poszczególne osoby o przebywanie w domu w podanym dniu t określonej godzinie. W podanym terminie pod domem podejżdza samochód którego obstuga przyniesie „gniata” królicze, odhiera z nich pieniądze i podpisuje umowę z hodowcą. Rozpoczyna się cykl produkcji. Po jego zakończeniu — na poprzednich zasadach — podejżdza samochód. Hodowca oddaje odhodowane króliki, na miejscu inkubuje pieniądze i ewentualnie otrzymuje nowe odmiany królików do następnego cyklu. Proste? Proste. Ekonomiczna strona przedsięwzięcia zależeć będzie tylko i wyłącznie od dobrej organizacji, zwłaszcza transportu. (Samochód w danym dniu musi dokonać objazdu całego regionu. Jest to zresztą projekt wymagający szczególnego

rozpracowana przy uwzględnieniu wszystkich warunków. Korzyści: większa ilość wysokobiałkowego mięsa, możliwość zwiększenia eksportu, futerka zysk dla hodowców. Może warto więc tę propozycję poddać pod rozwagę ludzi zawodowo zajmujących się tym tematem.

Czytelnik z Ogródzieńca
(nazwisko i adres zastrzeżone do wiadomości redakcji)

Z poważaniem
A. S.
Bielsko
(nazwisko i adres
zastrzeżone do wiadomości
redakcji)

POWRÓĆMY
DO
ROBOTNICZYCH
KLASOWYCH
TRADYCJI

Obserwując w działaniu wiele z moich zwariowanych pomysłów, po przesianiu ich przez sito rozsądku i większego zasobu informacji ludzi, do których je kierowałem, proponuję prze-myślenie refleksji, jaka mi się nasunęła w związku z przygotowywanymi obchoda-mi święta 1 Maja.

Grupy starych działaczy, nie bardzo rozumiejących realia współczesnego świata i kraju, pragną obchodów pod hasłami walki z lat międzywojennych i czterdziestych, gdy ich wkład w dzieło budowy socjalizmu był największy i najcenniejszy, walcząc obecnie o laury, na których życie i kryzys, ciągle nie pozwalają im spocząć. Są liczne grupy opornych, którzy by pragneli to święto zbioikować lub

CZAS DOSTRZEC
I
PRZECIWDZIAŁAĆ

Piszę ten list w sprawie, która teraz, jakby na drugi plan w naszym życiu, zesza. Otóż od dłuższego czasu nad Bielskiem-Białą unosi się obrzydliwy swąd,

EDWARD SZYMKOWIAK UKOŃCZYŁ 50 LAT

GWIAZDA 4 DRUŻYN

TADEUSZ BAGIER

Rozpoznął on „obrywania smarków” od matki, gdy po rozgrywkach na podwórkach Małej Dałbrówki meczach z rówieśnikami wracał do domu umorusany błękitem niebieskie stworzenie. Nie zniechęcało go to jednak do piłki. Początkowo występował na pozycji prawoskrzydłowego, ale pewnego dnia odkrył, że ma także talent do swojej niepospolitej talent. Mając 13 lat, bronił „świątyni” Unii Mała Dałbrówka. W roku 1950 podczas towarzyskiego spotkania Ruchu Unia na 18-letniego bramkarza Unii zwrócił uwagę ówczesny trener Ruchu Ryszard Koniewicz. Z drużyny „niebieskich” zdobył dwa mistrzostwa i trzy tytuły. Po zakończeniu wojny przebiegł także filarem Legii, z którą w 1955 i 1956 zyskał dwa kolejne złote medale. Piąt-

trzymywał się w reprezentacyjnej formie, występując na pozycji, która stawia najwyższe wymagania psychofizyczne i gdzie najważniejszą rolę odgrywają odwaga i refleks otrzymuje następującą odpowiedź:

— Nie jest bynajmniej prawdą, że sukcesy w bramce są domeną młodzieży. Przykłady Jaszyna, Vitora, Meiera, Zolfa czy nawet naszych reprezentantów: Tomaszewskiego, Kukli i Mowlika są w tym samym dowodem, że po trzydziestce można z powodzeniem występować nie tylko na pozycji bramkarzy, ale także reprezentantów. Gdy jest się młodym pozycjonującym bramkarzem błyskawiczny refleks odgrywa rolę, a więc niezwykle ważną rolę. po-

nieważ pozwala niejednokrotnie zażegnać niebezpieczeństwo wynikające z braku doświadczenia. Atutem bramkarza pod i po trzydziestce jest rutyna. Dzięki niej obserwując przebieg akcji i widząc ułożenie ciała napastnika znajdującego się przy piłce potrafi przewidzieć w jaki sposób i w którym kierunku może paść strzał. Zdobyte w działaniach spotkań doświadczenie pozwala ustawić się kam, gdzie na łatwiej sporać piłkę, lub wyjąć obronną ręką z presji. I dlatego starsi wiekiem bramkarze wyjmują na nowo piłkę z siatki rzadziej, niż duzo młodszy od nich goalkeeper

Występy „Szymka” w reprezentacji? Było ich sporo. Do tych tych nie najbardziej mi utkwiły w pamięci w równym stopniu zaliczając pojedynek z ZSRR 20.X.1957 na Stadionie Śląskim w eliminacjach do MŚ, wygrany przez biało-czerwonych 2:1, zwycięskie mecze z Bułgarią 4:0 (1960 w Chorzowie), z ZSRR 1:0 (1962 w Warszawie); z Belgią 2:1 (1962 w Warszawie) czy z CSK 2:1 (1964), remisowe spotkania RFN (1959), Włochami, Szkocją, Belgią w Brznie.

Lata płyną!... Po Szymkowiaku Kostke i Tomaszewskim rośnie nowe pokolenie bramkarzy polskich: Famuła, Kazimierski, Bębien, Szczech, Stawarz... Osiągnięcia sportowe Edwarda Szymkowiaka i jego zawodnicza kariera będą przykładem dla wielu pokoleń piłkarzy i obiektom marzeń niejednego miłośnika futbolu.

CORAZ WIEKSZY zainteresowanie coraz się pikkarze Peru, Coraz plinił obserwowując ich wojazę skłoniowieny e ropejszy. Po meczu w La Coronie (z poznanie się z płytą boiska), 25 bm. P ruwianczyżcy grają w Liverpoolu, a 26 bm., z Francją w Paryżu, która w dn 27 i 28 czerwca (z poznaniem w Paryżu) Irlandia Płn. Potem pikkarze Francuszą na ligowe boiska, 14 maja m planowany mecz, 1 czerwca w T luzie podejmą Walię, 8 czerwca w jeżdżają do Hiszpanii.

● **CZOŁOWY PIKKARZ** naszego południ wnego sąsiada — Zdenek Nehoda powi dzał w wywiadzie prasowym: „Staw i w naszej grupie jest wyrównana, n ma pewnego faworyta. Szanse nasze d rutyń i Francuzów oceniam na rów nym poziomie, nieco niżej Anglików i Holendrów. Jest niestety, ale nie b dnie, głębiej, groźny”.

● **BRAZYLIA** do tego stopnia jest przygotowana do „Espana'82”, że nawet ustaliła obsadę chorążego ekipy na czystość otwarcia mistrzostw. Będzie nim „król futbolu” — Pele, który poniesie flagę brazylijską w dniu czerwca w Barcelonie. Nikt inny nie mógłby doświadczyć tego honoru, że Pele — symbol największych sukcesów brazylijskiego piłkarstwa.

● **TRENER BRAZYLII** – Telex Santana uporał się z chorobą (uczynili to raczej jego lekarze) i opuścił szpital. Myślał, jest zapewne już w maju, kiedy to odbędą się kolejne mecze jego drużyny 5 maja w São Luiz z Portugalią, 18 maja w Recife ze Świątkami i 19 maja w Rio de Janeiro z Rumunią. Oficjalna nominacja na „España’82” otrzymał dwaj brazylijscy piłkarze: Socrates i Careca. Ten pierwszy jest obrońcą (1,61 cm) gra w Corinthians São Paulo, Careca natomiast ma 21 lat i jest obywatelstwem, ostatnimi miesiącami. Debiutował w meczu z RFN. Wcześniej był asystentem trenera Santana ten młody gracz prowadził atak brazylijski w Hiszpanii.

● **TIBOR NYILASI** jest największą indywidualnością zespołu węgierskiego i jego postawy, od jego dyspozycji zależy będzie gra całej drużyny na boiskach w Hiszpanii. Gra w Ferencvárosie, w barwach którego wystąpił ponad 200 razy i strzelił ponad 100 bramek. W reprezentacji debiutował mając 19 lat (1975) i w meczu z Luksemburgiem strzelił wówczas 5 bramek. Chciałaby Nyilasi udanym występem w Hiszpanii uwiecznić swą piękną karierę piłkarską.

Rys. W. ZIEBA